

Filip și Mantia magică

Simona Suman
ilustrații de
Andreea Mitică

*Gălăgie, gălăgie,
Toți copiii sar, se joacă,
Chiuie, cântă, se-aleargă.*

*Ana spune-o poezie,
George sare-ntr-o băltoacă
Și Alina desenează
Un soare peste-o câmpie.*

Joia pe la grădiniță,
Asta ar fi de văzut.
Chiar și miercuri, luni sau vineri
Și marți (n-am uitat de tine!),

Toți copiii și Bobiță
Ți-ar răspunde la salut.
Dar nu-s toți, când mă uit bine,
Astăzi, unu-i dispărut!

Filip stă lângă perete,
Ai zice că-i camuflat.
N-o să iasă azi la joacă...
Are un tricou cu pete
Și e tare supărat.
Stă ascuns și toți copiii
Cred că s-a evaporat.

I-a zis ieri Matei, înaltul,
C-are cap de babuin,

Fălcutę de rozătoare
Și-un ochi mai urât ca altul,
C-are nas de vrăjitoare
Și lopeți în loc de dinți.

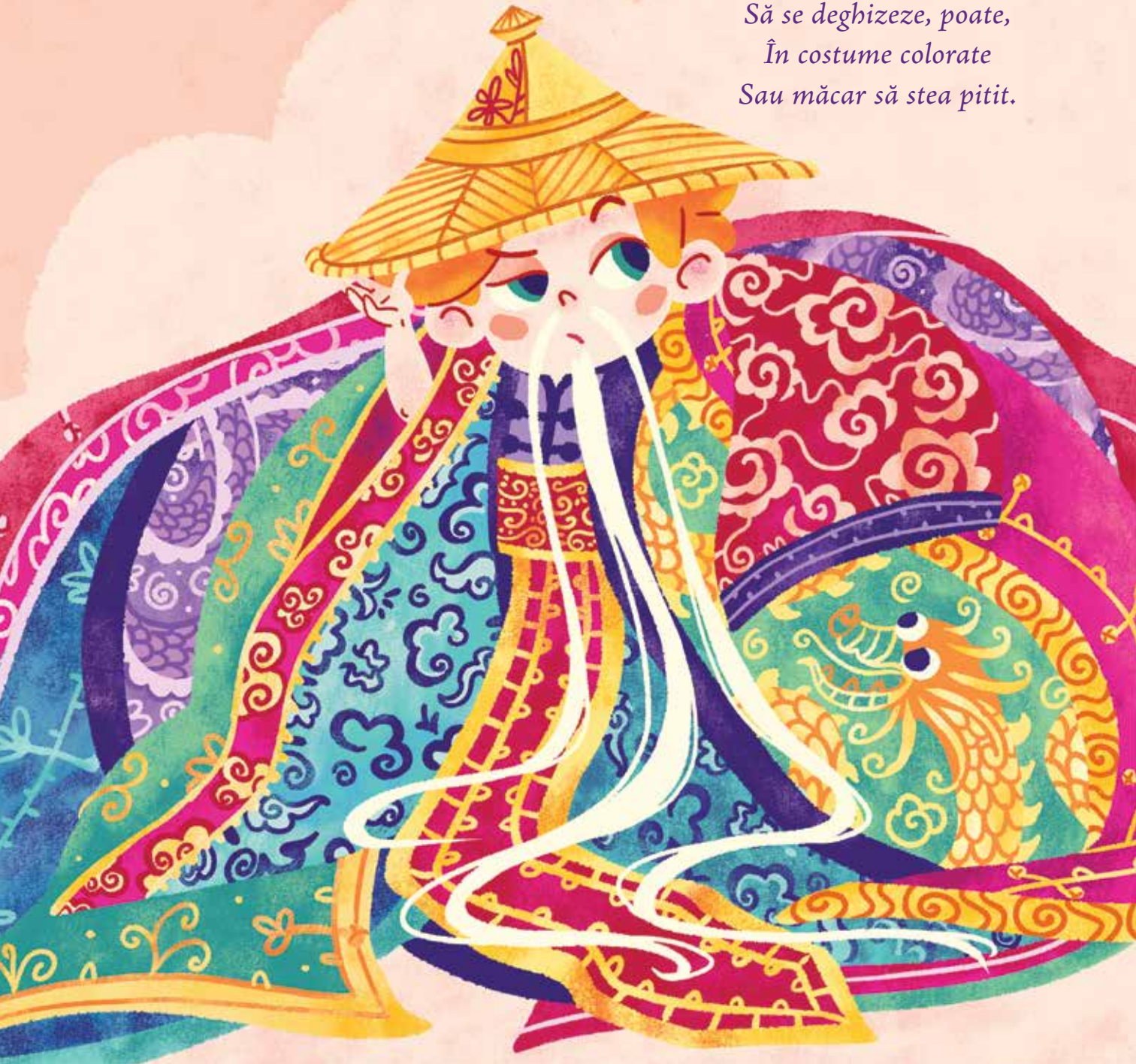

Și-a mai spus în gura mare
C-are mers de pinguin.

Când le-a auzit pe toate,
Tare s-a mai necăjit!
S-a gândit să fugă-n lume,
Până-n China să înoate,

Să se deghizeze, poate,
În costume colorate
Sau măcar să stea pitit.

*Într-o zi, la grădiniță,
Filip e de negăsit.
S-a pitit într-un ungher,
Căci Matei, vânjosul grupei,
Cu niște cuvinte grele
Tare l-a mai necăjit.
Și-acum Filip stă stingher.*

*Dar cuvintele-au putere
Numai câtă le permiți.
C-un gând bun și cu-o idee,
Cu ață și cu un ac,
Filip le-a venit de hac.
Vreți să aflați cum? Citiți!*